

***Picea glauca* 'Daisy's White'**
świerk biały 'Daisy's White'



(C) fot. Gabriel Tomżyński
(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYNSKI Szkołka Roślin



(C) fot. Eugeniusz Pudełek
(c) fot. Eugeniusz Pudełek PUDELEK Eugeniusz Szkołka Krzewów Ozdobnych



(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYNSKI
Szkołka Roślin



(c) fot. Jarosław Cyrzan CYRZAN Szkołki
Drzew i Krzewów Ozdobnych



(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYNSKI
Szkołka Roślin

Karłowa, bardzo wolno rosnąca forma świerka, tworząca gęste, regularne stożki. Odmiana została wyhodowana w Belgii w latach 90 XX wieku jako mutacja powszechnie znanej odmiany 'Conica' i nazwana imieniem wnuczki hodowcy. Roślina rocznie przyrasta zaledwie o 5-6 cm, osiągając po 10 latach uprawy około 0,8 m wysokości. Igły są krótkie, lekko kłujące, osadzone wokół pędów. Same pędy są stosunkowo cienkie, wałeczkowate, zakończone wyraźnym pakiem szczytowym. Cechą charakterystyczną odmiany jest jasna, kremowa barwa wiosennych przyrostów. Początkowo najmłodsze igły są niemal białe i dość wrażliwe na silne promieniowanie słoneczne i mogą być uszkodzone. Później przyrosty stopniowo żółkną i w czerwcu stają się zielone. Drugi, letni przyrost jest już wyłącznie zielony. Odmiana mało wymagająca, najlepiej rośnie na glebach zasobnych w składniki pokarmowe i stale wilgotnych, ale całkiem nieźle radzi sobie na większości przeciętnych gleb ogrodowych. Stanowisko słoneczne. Roślina odporna na mróz, ale w pierwszych latach uprawy zaleca się cieniowanie roślin od strony południowej na zimę. Lekkie okrycie za pomocą cieniówki lub agrowłókniny zabezpieczy igły przed wysychaniem w mroźne, słoneczne dni. Najczęściej igły wysychają od strony nasłonecznionej, wówczas wraz z nadejściem wiosny żółkną i opadają. Podobne objawy może spowodować pojawienie się przędziorków pod koniec wiosny lub latem. Po zauważeniu objawów w postaci żółknięcia igieł w okresie wegetacji krzewy należy opryskać jednym ze środków służących do zwalczania przędziorków (akarycydem). Podniesiona wilgotność powietrza sprzyja ograniczeniu występowania szkodnika. Jeśli w koronie pojawią się silnie rosnące, długie pędy należy je usuwać, bowiem tego typu rewersje mogą spowodować zagłuszenie odmiany i z czasem jej zanikanie. Odmiana doskonale nadaje się do tworzenia barwnych kompozycji ogrodowych wraz z innymi, wolno rosnącymi roślinami iglastymi. Bardzo dobrze prezentuje się na wrzosowiskach, w ogrodach skalnych a także w pojemnikach. W okresie Bożego Narodzenia może służyć za oryginalną choinkę.

autorzy: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie

grupa roślin

grupa użytkowa

forma

siła wzrostu

pokrój

docelowa wysokość

barwa liści (igieł)

zimozieloność liści (igieł)

nasłonecznienie

wilgotność

ph podłoża

rodzaj gleby

walory

zastosowanie

odkrywca, hodowca (selekcjoner): L. Jeurissen-Wijnen Belgia

iglaste

iglaste

krzew

roślina wolnorosnąca (karłowa)

stożkowy

od 2 m do 3 m

jasnozielone

żółte, złociste

igły zimozielone

stanowisko półcieniste

stanowisko słoneczne

podłoże umiarkowanie wilgotne

odczyn lekko kwaśny

przeciętna ogrodowa

ciekawy pokrój

ozdobne z liści/igieł

roślina zimozielona

ogrody przydomowe

ogrody skalne

ogrody wrzosowiskowe

ogrody orientalne

rabaty

pojemniki

w grupach

5a



